

Η Βάπτιση της Μουσουλμάνας Μπουρτζού. Ένα ακόμα συγκλονιστικό σύγχρονο γεγονός αποστασίας απο το Ισλάμ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)



Η Μπουρτζού γεννήθηκε πριν από 35 χρόνια σε μία μουσουλμανική χώρα όπου και μεγάλωσε χωρίς να έχει κανέναν συγγενικό ή φιλικό δεσμό με χριστιανούς, μέσα σε ένα καθαρά μουσουλμανικό περιβάλλον. Όλοι στην οικογένειά της είναι μουσουλμάνοι και ποτέ δεν έτυχε να γνωρίσει χριστιανούς.

Όταν πριν από 5 χρόνια ήρθε ένα ταξίδι στην Ελλάδα ανακάλυψε ότι η Κυρία που έβλεπε συχνά στον ύπνο της ήταν η Παναγία. Ένιωσε ρίγος μέσα σε ένα μοναστήρι της Βορείου Ελλάδος όταν αντίκρισε την εικόνα της Παναγίας και πυκνά δάκρυα κύλησαν στα μάγουλά της. Τότε ήταν που άρχισε να ρωτάει για τον Χριστό και αποφάσισε να γίνει χριστιανή. Αλλά ο δρόμος της ήταν δύσκολος...Ρώτησε, έψαξε, αλλά κανένας δεν ήταν πρόθυμος να τη βοηθήσει.

Η Μπουρτζού έφτασε ως τη Θεσσαλονίκη προκειμένου να κατηχηθεί και να βαπτιστεί. Επικοινωνήσε με ιερέα που ήξερε τη γλώσσα της κι όταν έμαθε ότι εκείνος έχει πάρει εντολή από τη Μητρόπολή του να κατηχήσει και να βαπτίσει

ομάδα συμπατριωτών της ορθοδόξων πιστών, προσπάθησε να έρθει μαζί τους στην πρώτη σειρά μαθημάτων.

Λυπηθήκαμε όταν τον Οκτώβριο του 2009 μάθαμε ότι δεν κατάφερε να έρθει η Τ. -Μπουρτζού παρόλο που το επιθυμούσε διακαώς· είχε ήδη επιλέξει χριστιανικό όνομα: Τ. Είπα στους εν Χριστώ αδελφούς και συνεννορίτες μου ότι η Τ. κλαίει απαρηγόρητη και βέβαια εκείνοι έβαλαν τα «μεγάλα μέσα». Άρχισαν προσευχή για την ίδια και τον άντρα της. Ο πατήρ Θ. της άρχισε μαθήματα τηλεφωνικώς (!!!) για να συντονιστεί με τους υπόλοιπους στην επόμενη σειρά μαθημάτων. Από τη χαρά της έκλαιγε και δεν μπορούσε να παρακολουθήσει το μάθημα... Όλοι στην εκκλησία προσεύχονταν και για αυτούς που ολοκλήρωσαν την πρώτη σειρά μαθημάτων και έφυγαν για να επανέλθουν σε ένα μήνα αλλά και για τη Τ. με τον άντρα της και για αρκετούς ακόμα που δεν κατάφεραν να πάρουν βίζα και να έρθουν, λες και τους γνώριζαν χρόνια κι ας μην τους είχαν δει ποτέ στη ζωή τους.

Τελικά μετά από έναν μήνα μία ευχάριστη έκπληξη μας περίμενε: ξαφνικά εμφανίστηκαν στην ενορία η Τ. και ο άντρας της ο Σ.! Ο ίδιος άνθρωπος που πριν ένα μήνα της απαγόρευσε να έρθει για κατήχηση, ο ίδιος άνθρωπος την έφερε με τα ίδια του τα χέρια!

Πολύ ζεστοί άνθρωποι. Ο Σ. παρόλο που δεν δήλωσε κατηχούμενος μόλις είδε τον πατέρα Θ. τον αγκάλιασε θερμά και τον σήκωσε σχεδόν στην αγκαλιά του. Κουβέντιασαν μαζί του και η καρδιά τους γέμισε χαρά και ελπίδα. Όλοι μείναμε κατάπληκτοι με τις εύστοχες απορίες τους και την πίστη τους. Η Τ. λέει ότι θέλει να κάνουν παιδιά μετά τη βάπτισή της.

Μας διηγήθηκαν ότι σε ένα ταξίδι τους στο Α. είχαν καθίσει έξω από ένα παλιό ορθόδοξο ναό που έχει μετατραπεί σε τζαμί και κοιτούσαν σκεπτικοί το μεγάλο καμπαναριό που είχε χρόνια να χτυπήσει. Επειδή ο χώρος είναι τζαμί οι ιμάμηδες έχουν βγάλει το σήμαντρο από την καμπάνα. Την ώρα λοιπόν που η Τ. σκεφτόταν τι ωραίες λειτουργίες θα γίνονταν κάποτε εδώ, ξαφνικά χτυπάει δυό φορές καθαρά και δυνατά η καμπάνα!!! Ο ιμάμης, οι «πιστοί», οι γύρω περαστικοί τρέχουν έντρομοι κάτω από το καμπαναριό να δουν τι γίνεται! Κανένας δεν μπορεί να εξηγήσει πως χτύπησε μία καμπάνα χωρίς σήμαντρο που ήταν σε αχρηστία πάνω από 80 έτη! Άρχισαν να ρωτούν ο ένας τον άλλον αν ξέρει κάτι σχετικό... Οι συζητήσεις φούντωσαν και δεν έλεγαν να κοπάσουν για πολύ ώρα μεταξύ των περαστικών και των παρευρισκομένων. Όλους τους κατέλαβε ρίγος. Μερικοί μάλιστα απομακρύνθηκαν...καλού κακού...Και τότε ο Σ. λέει στην γυναίκα του: ο Θεός είδε την πίστη σου. Η εκκλησία σε υποδέχεται με τυμπανοκρουσίες· για σένα έγινε αυτό!

Μία άλλη φορά πάλι επισκέφτηκαν έναν άλλον μισογκρεμισμένο ναό. Όλη την ώρα η Τ. προσευχόταν στον έρημο ναό με δάκρυα. Μία έντονη μυρωδιά από λιβάνι της τρυπούσε τα ρουθούνια που μάταια έψαχνε να βρει από που έρχεται. Σκέφτηκε να το πει στον σύζυγό της, αλλά δεν το έκανε γιατί φοβόταν μην την πει φαντασιόπληκτη. Και τότε εκείνος τη ρωτάει: μα από που έρχεται αυτή η ωραία μυρωδιά; Δεν σου μυρίζει κάτι όμορφο; Δεν βρήκαν ποτέ την «πηγή» της.

Μιλούσαμε πολύ καιρό στο τηλέφωνο με τη Τ., αλλά όταν ήρθε και τη γνώρισα από κοντά ντράπηκα για τα πνευματικά μου χάλια. Είπαμε πολλά. Μας διηγήθηκε πως το πρώτο της ταξίδι στην Ελλάδα την έκανε σαν τρελή να θέλει να γίνει χριστιανή. Τις δυσκολίες τους, τον φόβο της απόρριψης, την άγνοιά τους και για τα πιο βασικά πράγματα, τις πόρτες που τους άνοιξε ο Θεός, το πρώτο τους Πάσχα στον ναό...Πριν φύγουν τους αγόρασα το πρώτο τους θυμιατήρι και την πρώτη τους καντήλα και η χαρά τους ήταν απεριγράπτη. Τους έδειξα πως να τα χρησιμοποιούν. Είναι τόσο όμορφο να δείχνεις στους αδελφούς μερικά μικρά και πρακτικά που για μας είναι απλή ρουτίνα, ενώ γι' αυτούς είναι εντελώς άγνωστα...

Όταν γύρισαν πίσω σπίτι τους, το μικρό τους ανιψάκι επέμενε η θεία του να το πάει στην Εκκλησία. Το παιδάκι αυτό δείχνει μεγάλο ενθουσιασμό και ενδιαφέρον για την πίστη της θείας του. Χωρίς εκείνη να του λέει κάτι ιδιαίτερο, το παιδάκι αναπαύεται να την αντιγράφει.

Οι μήνες κύλησαν...Η Τ. ολοκλήρωσε μέρος της κατήχησής της διαδικτυακά, αλλά και δια ζώσης.

Όταν έφτασε η ευλογημένη ώρα της βάπτισής της (έγινε στις 14 Οκτωβρίου 2010) δεν κατάφερα να είμαι κοντά της. Εκείνη μου έγραψε την παρακάτω επιστολή όπου μου περιγράφει αναλυτικά τα γεγονότα εκείνης της ημέρας.

Η επιστολή γράφτηκε λίγες μέρες μετά τη βάπτισή της. Στα σημεία που υπάρχουν μεγάλα γράμματα έχει βάλει και η ίδια κεφαλαία στο πρωτότυπο. Τη μεταφράζω αυτούσια.

Κυριακή 17 Οκτωβρίου 2010

Πως είσαι αδελφή μου; Θέλεις να μάθεις τα νέα μου, ε; Λοιπόν, είμαι τόσο ευτυχισμένη, εσωτερικά αναπαυμένη και συναισθηματικά ασφαλής όσο δεν υπήρξα ποτέ στη ζωή μου.

Τη μέρα της βάπτισής μου βίωσα μία κατάσταση πανικού...Το πρωί ξεκινήσαμε νωρίς από το σπίτι μαζί με τον Σ. (τον άντρα της) και φτάσαμε εγκαίρως στο

αεροδρόμιο για να παραλάβουμε τη νονά μου που ερχόταν από τη Θεσσαλονίκη ειδικά για τη βάπτισή. Την παραλάβαμε, αλλά ο Σ. αντί να πάει ως συνήθως παραλιακά στον Ναό αποφάσισε να πάρει άλλο δρόμο για τον ναό και έχασε τον δρόμο και παιδευτήκαμε 1,5 ώρα. Άρχισα να κλαίω από τα νεύρα μου. Βλέπεις ο πονηρός με βασάνισε μέχρι το τελευταίο λεπτό. Πήραμε τηλέφωνο στον αδελφό μας τον Ι., μας έδωσε νέες πληροφορίες και βρήκαμε τον σωστό δρόμο, αλλά εν τω μεταξύ άρχισαν να μας παίρνουν τηλέφωνο ο ένας μετά τον άλλον ο Π., η Β., ο Μ...όλοι ρωτούσαν τι πάθαμε. Είπα μέσα μου «πάει, δεν θα γίνει η βάπτισή». Τελικά φτάσαμε στον Ναό, πετάχτηκα από το αυτοκίνητο και έπιασα το χέρι του Π. και άρχισα να κλαίω ασυναίσθητα. (σημ: η Β. και ο Ι. είναι πνευματικοί αδελφοί της, ομοεθνείς, βαπτισμένοι ορθόδοξοι ενώ ο Π. και ο Μ. έλληνες φίλοι τους.)

Ο ιερέας είπε «ας αρχίσουμε αμέσως» και αρχίσαμε...Λες και σταμάτησε ο χρόνος για μένα. Τι αίσθηση ήταν αυτή, τι στιγμή...Μόλις ο πατέρας έβαλε το χέρι του στο κεφάλι μου για τους ξορκισμούς άρχισα να τρέμω. Και η νονά μου ήταν το ίδιο φορτισμένη. Η Β. ήταν πίσω μου. Μετά την κατήχηση ανεβήκαμε όλοι μαζί πάνω στον γυναικωνίτη. Ξαφνικά βλέπω ένα γκρουπ που είχε συνοδεύσει ο Μ. από τη Θεσσαλονίκη -άνθρωποι άγνωστοί μου ως εκείνη την ώρα- να έχουν καθίσει όλοι στο γυναικωνίτη και να περιμένουν τη βάπτισή μου. Τα έχασα! Με βοήθησαν να ετοιμαστώ. Δεν μπορώ να σου περιγράψω την αγωνία της Β. και της νονάς μου...

Άρχισαν οι δεήσεις της κολυμπήθρας. Μετά μου είπαν να φορέσω τον χιτώνα μου και να μπω στην κολυμπήθρα. Δεν ξέρω πως τα κατάφερα με τα τόσα κιλά μου να μπω αλλά, αν δεν μου έλεγαν να βγω, θα μπορούσα να μείνω μέρες ολόκληρες μέσα στο νερό....Για σκέψου αδελφή μου, εδώ και 5 χρόνια πηγαινοέρχομαι και παρατηρώ με λαχτάρα αυτήν την κολυμπήθρα, αναρωτιέμαι πότε θα έρθει αυτή η ευλογημένη στιγμή της βάπτισής μου. Ο άνθρωπος βγαίνει από το νερό ΝΕΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ! ΑΝ ΔΕΝ ΤΟ ΖΗΣΕΙΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙΣ! Όταν ο άνθρωπος βγει από την κολυμπήθρα είναι ανάλαφρος σαν πουλί.

Στο μύρωμα τα έχασα...δεν ήξερα τι έπρεπε να κάνω, με βοήθησε η Β. Γελούσε με τον πανικό μου...φυσικό ήταν· δεν είχα ξαναδεί βάπτισή· δεν ήξερα. Αλλά μόλις πήγα στο δωματιάκι να ντυθώ άρχισα να κλαίω με αναφιλητά από τη συγκίνηση. Με άκουσαν. Ο ιερέας με ρώτησε αν μου συνέβη κάτι.

Όλα ήταν υπέροχα, αδελφή μου, είχα τέτοια αγωνία και τώρα έχω το ίδιο συναίσθημα...λες και τα ξαναζώ όλα τώρα και δεν μπορώ να σου γράψω. Αντί να φιλήσω το χέρι του πατέρα μετά το ευαγγέλιο φίλησα ξανά το ευαγγέλιο...Μετά όμως φίλησα και το χέρι του. Η καρδιά μου πήγε να σπάσει, «αχ, δεν φίλησα το χέρι του» σκέφτηκα αλλά μετά παρηγορήθηκα στην ιδέα ότι θα του έχει ξανασυμβεί κάτι τέτοιο.

Όλοι στο γκρουπ παρακολουθούσαν όρθιοι κλαίγοντας. Έκλαιγα κι εγώ, η Μάνα μου (εννοεί τη νονά της), ο Σ., ο Μ., η Β.· όλοι κλαίγαμε. Δηλαδή ήταν μία βάπτισμα με μπόλικά δάκρυα η δική μου...

Μετά κατεβήκαμε κάτω στον ναό για να κοινωνήσω μαζί με τη νονά μου. Εκείνη τη στιγμή δεν μπόρεσα να συγκρατηθώ. Φαντάσου αδελφή μου, θα έπαιρνα ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΜΟΥ μέσα μου! Χρόνια ολόκληρα έβλεπα αυτούς που κοινωνούσαν και τώρα είχε φτάσει η ώρα και για μένα. Κράτησα τη λαμπάδα μου και πλησίασα. Κατάπινα τον μαργαρίτη με τέτοια λαχτάρα λες και θα κατάπινα τη λαβίδα. Νομίζω ότι ακούστηκε ένας θόρυβος από τη λαχτάρα μου να πάρω τον Κύριο. Εκείνη την ώρα είπα: ΝΑ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ, ΠΗΡΑ ΜΕΣΑ ΜΟΥ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ! Προσευχήθηκα: ΘΕΕ ΜΟΥ ΜΗ ΜΟΥ ΣΤΕΡΗΣΕΙΣ ΠΟΤΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Εκείνη τη στιγμή κατάλαβα ότι τίποτα άλλο στη ζωή δεν έχει νόημα κι ότι εγώ εκείνη την ώρα έγινα πραγματικά ΟΡΘΟΔΟΞΗ. Για σκέψου κι αυτό: όλον αυτόν τον καιρό έλεγα ότι είμαι ορθόδοξη αλλά ήμουν μακριά από τα μυστήρια. ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΒΙΩΣΑ 3 ΜΕΓΑΛΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΜΑΖΙ: ΒΑΦΤΙΣΗ, ΧΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΗ. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΙΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΒΙΩΜΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ! ΔΟΞΑΖΩ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΠΟΥ ΜΕ ΑΞΙΩΣΕ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΗΣΩ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΓΡΑΨΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ.

Κοινωνήσε και η μάνα μου (νονά μου). Δεν μπορούσα να συγκρατήσω τα δάκρυά μου. Ήρθαν από το γκρουπ για αναμνηστικές φωτογραφίες. Κοιτάω τα πρόσωπά τους και τι να δω· όλοι κλαίγανε. Άρχισαν να με φιλάνε στο πρόσωπο και στα χέρια. Ο ένας μου περνούσε ένα κομποσκοίνι, ο άλλος κάτι άλλο. Δυό κυρίες έβγαλαν τα δαχτυλίδια τους και μου τα έδωσαν. Ήταν από το Σινά και έγραφαν πάνω το όνομα της αγίας Αικατερίνης. Έμεινα έκπληκτη, πως θα μπορούσα εγώ να αποκτήσω ένα δαχτυλίδι από το Σινά και μάλιστα με χαραγμένο το όνομα της νονάς μου...Το άλλο γράφει ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ. Ακόμα κι αν τα είχα παραγγείλει δεν θα ήταν εύκολο να μου έρθουν τέτοια δώρα.

Εκείνη την ώρα με πλησίασε ένας νεαρός και μου ευχήθηκε στη γλώσσα μου. Τα έχασα! Όταν μάλιστα μου είπε τις ευχές σου νόμισα ότι άρχισα να τα χάνω, λέω δεν κατάλαβα καλά. Όμως εκείνος μου εξήγησε ότι είναι μαθητής σου, φίλησε το χέρι μου και μου έδωσε μία εικόνα της Παναγίας κι ένα κομποσκοίνι. Ήταν μία

μεγάλη έκπληξη για μένα.

Η μητέρα μου (νονά μου) ΤΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΟΛΑ, ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΑ, μοίρασε γλυκά στο γκρουπ και έφυγαν (το γκρουπ). Δεν μπορώ να σου περιγράψω πως αγκάλιασα και πόση ώρα ευχαριστούσα τον Μ. που έγινε αιτία να αρχίσουν όλα και ο οποίος μου έλεγε πάντα να κάνω αυτό που θέλει η καρδιά μου και να γίνω ευτυχισμένη. Τον αγκάλιασα και έκλαψα πολύ.

Ήταν όλα τέλεια. Έμεινα λίγο ακόμα στον Ναό. Περιηγήθηκα στους διαδρόμους του· όμως τώρα πια ήμουν βαπτισμένη. Ένωθα τα πόδια μου να πατούν πιο σταθερά στο πάτωμα. Ασπάστηκα ξανά τις εικόνες, προσευχήθηκα και με μεγάλη δυσκολία έφυγα μπροστά από την ωραία πύλη. Σκεφτόμουν ότι βρήκα τελικά την εσωτερική ανάπαυση που αναζητούσα εδώ και χρόνια.

Βγήκα έξω να αποχαιρετήσω το γκρουπ. Έβρεχε. Μου έλεγαν να φυλαχτώ γιατί είχα βρεγμένο το κεφάλι μου, αλλά εγώ δεν καταλάβαινα τίποτα· ο Κύριος με ζέσταινε.

Πήγαμε στο κέντρο της πόλης μαζί με τη μαμά μου (νονά) και τη Β. και τον Σ. Αφήσαμε το αυτοκίνητο κάπου για πέντε λεπτά και μας το πήρε ο γερανός.

Ο Σ. πήγε να το βρει, εγώ με τη Β. και τη μητέρα μου (νονά) πήγαμε για φαγητό· ήρθε και ο Σ. και μας βρήκε. Η αδελφή μου η Β. μας έκανε δώρο το τραπέζι. Στη συνέχεια η Β. πήγε στη δουλειά της κι εγώ με τον Σ. μείναμε στο αεροδρόμιο μαζί με τη μητέρα (νονά) μου κουβεντιάζοντας ως την ώρα της αναχώρησης.

Σου είμαι ευγνώμων για τη νονά που μου γνώρισες· είναι υπέροχος άνθρωπος. Πάντα ήθελα να με βαπτίσει κάποια με βαθειά πίστη την οποία να έχω για παράδειγμα στην πνευματική μου ζωή. Εσύ για μένα είσαι μάνα μου, αδελφή μου, η πιο στενή μου φίλη...τα πάντα. Σε αγαπώ πολύ!

Η νονά μου το παράκανε με τα δώρα. Μου έφερε ένα μπαούλο δώρα. Μέσα από το μπαούλο βγήκε ένας επί πλέον βαπτιστικός χιτώνας που είχε φέρει η νονά μου από τα Ιεροσόλυμα. Ο Σ. μου είπε: «αυτόν φύλαξέ τον για μένα».

Αδελφή μου, δεν μπορώ να σου περιγράψω πόσο πολύ επηρεάστηκε από τη βάπτισή μου. Άλλαξε η συμπεριφορά του. Πάντα ήταν καλός, αλλά πλέον είναι υπέροχος.

Σήμερα βγήκαμε έξω για φαγητό. Μετά το φαγητό άρχισε να με ρωτάει διάφορα πράγματα κι εγώ του είπα πολλά. Είναι πιστός άνθρωπος και έχει ορθόδοξο τρόπο του σκέπτεσθαι. «Και βέβαια», λέει, «μπορεί ο Θεός να έρθει ως άνθρωπος επί της γης!». Αν τον ακούσεις να μιλάει νομίζεις ότι διάβασε τη Γραφή αλλά δεν την έχει

διαβάσει. Του είπα να τη διαβάσει όταν έχει χρόνο και είναι ήρεμος. Αδελφή μου, δεν κατάφερες να έρθεις στη βάπτισή μου, ίσως έρθεις στον γάμο μας.

Μου είπε την αυτοσχέδια προσευχή που λέει κάθε βράδυ στον Θεό από τότε που ήταν παιδί. Έμεινα κατάπληκτη: λες και διαβάζεις Απόδειπνο!!! Έπαθε σοκ κι εκείνος όταν του το είπα. Δεν με πίστευε. Μόλις γυρίσαμε στο σπίτι του έδειξα το Απόδειπνο...έμεινε με το στόμα ανοιχτό! Πράγματι, από μικρός προσεύχεται σαν ορθόδοξος...(ποιός άραγε έβαλε αυτά τα λόγια στην καρδιά του;)

Αδελφή μου, διαβάζω τις προσευχές μου καθημερινά. Φοβάμαι πολύ να μην αμαρτήσω με οποιοδήποτε τρόπο. ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΤΟΝ ΘΕΟ ΝΑ ΜΕ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΜΑΡΤΙΑ.

Το βράδυ της βάπτισής μου τηλεφώνησε ο ΠΑΤΕΡΑΣ μας, ο πατήρ Θ. Με συνεχάρη και μου είπε: «έγινες χριστιανή, ώρα να γίνεις και αγία». Είθε να μας αξιώσει όλους ο Κύριος την αγιότητα. Θα ήθελα πολύ να κοινωνήσω κι από το χέρι του πατέρα μας.

Μίλησα και με την εν Χριστώ αδελφή μας την Πόπη. Τι ωραίοι άνθρωποι που είστε όλοι σας! Τώρα καταλαβαίνω τι σημαίνει να βαδίζεις τον δρόμο του Κυρίου. Η ομορφιά της καρδιάς σας αντανακλάει παντού στη ζωή σας. Σας αγαπώ πολύ!

Την ημέρα της βάπτισης όταν γυρίζαμε σπίτι άρχισα να προσεύχομαι για όλους σας ξεχωριστά: Για τον Πατέρα και τη Μητέρα μας(την πρεσβυτέρα), για σένα, τον άντρα σου, τα παιδιά σας, τους γονείς σου, τη νονά μου, τη μαμά μου, τον Σ., την αδελφή μου, για τον ανιψιό μου, για τη Β., τη Μαρία, τον Θανάση, τον Ι., τον Λουκά, την γυναίκα του, την Πόπη και για όλη μας την ενορία. Όσων τα ονόματα δεν τα θυμόμουν τους περιέγραφα: εκείνη την αδύνατη με τα κοντά μαλλιά ελέησε Κύριε, έλεγα. Δεν τελείωσαν τα ονόματα μέχρι να φτάσουμε σπίτι. Ο Σ. με ρωτάει τι σιγοψιθυρίζω και του απαντώ: προσεύχομαι για όλους πριν αμαρτήσω. Δεν το θέλω, αλλά μπορεί να αμαρτήσω χωρίς να το ξέρω. Πριν συμβεί αυτό, προσευχήθηκα για όλους σας.

Το άγιο Μύρο διαπότισε το δέρμα μου. Δεν ήθελα να πλυθώ για να μη φύγει η μυρωδιά αλλά παρέμεινε και μετά το απόλουσμα. Ο Σ. έρχεται πότε πότε και μυρίζει τα χέρια μου. «Βαφτίσου κι εσύ» του είπα «πριν προλάβει να φύγει το άγιο Μύρο από τα δικά μου χέρια». Αδελφή μου, πρώτη φορά ένιωσα τόσο κοντά μου τον Σ. Να περιμένεις τα καλά νέα. Ας προσευχηθούμε.

Ο κατηχητής μου προσευχήθηκε για μένα.

Κατάλαβα ότι η Μόνη Αλήθεια στη ζωή μας είναι ο Κύριος, όλα τα άλλα είναι

μάταια. Το μόνο που αξίζει είναι να ζει κανείς σαν Εκείνον, να συνδέεται μαζί Του, να γίνεσαι άξιος δούλος Του. Κάθε βράδυ δίνω υπόσχεση στον εαυτό μου να μην θυμώσω με κανέναν, να μην πικράνω κανέναν. Λέω πως είμαι στον δρόμο του Χριστού και γι' αυτό πρέπει να είμαι παράδειγμα στους άλλους.

Δυστυχώς αναγκάστηκα να πω ψέματα στη μαμά μου η οποία μας πήρε τηλέφωνο όταν ήμασταν στο αεροδρόμιο με τη νονά μου. Κατάλαβε ότι είχαμε πάει για τη βάπτιση και έβαλε τις φωνές στον Σ. «Αν βαπτιστεί να μην πατήσει στο σπίτι μου, ούτε κι εγώ θα πάω στο δικό της!» ούρλιαζε. Αναγκάστηκα να της πω ότι είμαστε σπίτι για να την ηρεμήσω. Είπα δηλαδή το πρώτο μου ψέμα. Προς το παρόν δεν θα το πω ούτε στη μητέρα ούτε στην αδελφή μου...αυτός θα είναι ο δικός μου σταυρός. Το σημαντικό για μένα είναι ότι ο άντρας μου με στηρίζει, μου επιτρέπει να προσεύχομαι άνετα στο σπίτι μου, με πηγαίνει στην εκκλησία.

Πρώτη φορά λοιπόν στη ζωή μου έκανα αυτό που πραγματικά ήθελα. ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ!

Είμαι ευτυχισμένη και εσωτερικά αναπαυμένη όσο ποτέ στη ζωή μου.

Είμαι ευγνώμων στον Πατέρα μας, σε σένα και σε όλους.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΝΑ ΣΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ. Σας αγαπώ πολύ!

T.-Μπουρτζού

Σημείωση: Ενημερώνουμε τους αγαπητούς αναγνώστες μας ότι στο παραπάνω κείμενο τα τοπωνύμια και τα ονόματα είναι αλλαγμένα για λόγους ασφαλείας των ανθρώπων που εξακολουθούν να βιώνουν την πίστη τους σε δύσκολες συνθήκες.

Παρακαλούμε να εύχεστε γι' αυτούς.

*ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ 'Ερώ' , Ζ ΤΕΥΧΟΣ, ΙΟΥΛ.-ΣΕΠ. 2011

Πηγή: briefingnews.gr